

عن علي بن الحسين عليه السلام قال:

﴿لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي طَلَبِ الْعِلْمِ لَطَبُوهُ وَ لَوْ بِسَفْكِ الْمُهْجِ وَ خَوْضِ اللَّجَجِ﴾

الكافي، جلد ۱، صفحه ۳۵

امام خامنه‌ای مدظله العالی:

درس خواندن و تهذیب اخلاق و هوشیاری سیاسی همراه با تلاش‌های انقلابی،
وظائفی هستند که دختران و پسران این نسل باید آنها را هرگز فراموش نکنند. ۱۳۹۸/۹/۲۴

عنوان:

تبیین ابتدای یک مبحث اصولی بر دو قاعده کلامی

شناسنامه مطلب	
e-o-54	کد مطلب
اصول فقه/اطلاق و تقیید	موضوع
کلام/صفات الهی	موضوع مرتبط
علمی/فقه و اصول/اصول/کمک آموزشی/الموجز/تبیین	رده
قاعده لطف، مصالح و مفاسد، تشریع شریعت، جعل احکام، اطلاق، تقیید، مراد جدی، حکمت الهی، واجب بر خداوند، عقاب بالاییان، براءت	برچسب
	توضیحات

پایگاه تزکیه‌ای، علمی، بصیرتی و مهارتی نُمُو

nomov.ir

سؤال یک:

آیا اصولیون برای اثبات اطلاق از قاعده لطف استفاده می‌کنند؟

پاسخ:

جوابش مثبت است؛ توضیح آنکه در فرض

بدون قید آوردن متکلم کلام خودش را

و درحالی‌که برای عمل کردن آن را برای مخاطب القا می‌کند

و در صورتی‌که ما فی الضمیر و مراد جدی وی مقید باشد

لازم می‌آید که متکلم مخاطب را اغرا به جهل کرده باشد و مصالح احکام و غرض شریعت را از او سلب کرده باشد و اینها خلاف حکمت یعنی خلاف مقتضای قاعده لطف است.

سؤال دو:

شاید قرینه تقیید آورده و از او کوتاهی صورت نگرفته اما آن قرینه به ما نرسیده است؟

پاسخ:

در مقام معامله مولی و عبد که به رأی شارع مقدس بنای احکام فقهی نیز بر اعتبار این فضا نهاده شده است قرینه غیر واصل حجت (= بیان) به حساب نمی‌آید و لذا بر مولی عقاب عبد در این صورت قبیح خواهد بود.